

De trap van de oranjerie

zaterdag, 7 juni 2008

Die Treppe der Orangerie

Versailles

Wie Könige die schließlich nur noch schreiten
fast ohne Ziel, nur um von Zeit zu Zeit
sich den Verneigenden auf beiden Seiten
zu zeigen in des Mantels Einsamkeit -:

so steigt, allein zwischen den Balustraden,
die sich verneigen schon seit Anbeginn,
die Treppe: langsam und von Gottes Gnaden
und auf den Himmel zu und nirgends hin;

als ob sie allen Folgenden befahl
zurückzubleiben, - so dass sie nicht wagen
von ferne nachzugehen; nicht einmal
die schwere Schleppe durfte einer tragen.

Rainer Maria Rilke, Juli 1906, Paris

De trap van de oranjerie

Versailles

Als koningen die uiteindelijk enkel nog schrijden
bijna zonder doel, slechts om van tijd tot tijd
zich, wie zich buigen, aan beide zijden
te tonen in de mantel van de eenzaamheid -:

zo stijgt alleen tussen de balustraden
die neerbuigen reeds sedert het begin,
de trap: langzaam en door Gods genaden
en naar de hemel toe en nergens in;

alsof hij allen die volgen, beval
achter te blijven,- zo dat ze niet wagen
van ver nog na te komen; geen van al
durfde niet eens een zware sleep te dragen.

Rainer Maria Rilke, Juli 1906, Parijs
Vertaling: Dirk De Cock,
Brussel, Woeringenstraat 21,
24 mei 2008, 11.50u. – 12.15u.